

i Folketinget gik ind og lavede en behandlingsgaranti, og det er også derfor, jeg mener, at vi skal gå ind via de frivillige organisationer og styrke deres muligheder for at komme i dialog med stofmisbrugerne og få dem ud af deres stofmisbrug.

Vi er alle sammen enige om, at vi skal gøre en større indsats, men vi er jo så uenige om virkemidlerne.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg vil egentlig gerne spørge hr. Hans Andersen: Når man udleverer en kanyle til en narkoman, går man så ikke ud fra, at den kanyle skal bruges til injektion af forbudte stoffer? Hvorfor synes hr. Hans Andersen, at det er i orden at udlevere en kanyle, som skal bruges til injektion af et forbudt stof?

Hvis man skal have skadesreduktion som det overordnede mål, som der nu bliver sagt, påtager jeg mig gerne det.

Kl. 12.30

Men hvis man har det eneste mål, der hedder, at man vil gå efter brugen af stofferne, er det vel fuldstændig bagvendt at udlevere lige præcis den kanyle, der skal bruges til injektion af det stof dér, men ikke efterfølgende sikre sig, at der ikke bliver injiceret alt muligt andet skidt og ragselse ind med den samme kanyle, man havde givet. Er det ikke en farlig tendens, at man ikke kigger på de skadeeffekter af den kanyle, man udleverer?

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Hr. Hans Andersen mener, man skal styrke de frivillige organisationer til at gøre noget godt for stofmisbrugerne, og det er jeg ikke uenig i.

Men jeg tror, man skal være meget opmærksom på én ting, og det er, at de frivillige organisationer, vi har i dag, f.eks. Reden og Mændenes Hjem, allerede i dag har store problemer med at opnå kontakt og opbygge tillid til stofmisbrugerne af den simple årsag, at de hele tiden skal smide dem ud på gaden, hver gang stofmisbrugerne gør det, som man nu engang gør, når man er stofmisbruger: man skal indtage sine stoffer.

Det vil sige, at hver gang en frivillig organisation prøver at opbygge tillid og opbygge tillid og opbygge tillid, skal man hele tiden lukke sine øjne for, at grunden til, at man prøver at opbygge tillid til vedkommende, jo faktisk er, at vedkommende er stofmisbruger.

Man skal sige til vedkommende: Vi kan godt tale sammen, vi kan godt tale sammen om dine problemer, men i det øjeblik, du har abstinenser igen, så er det ud på gaden, det er væk, du kan ikke være her. Det er jo i hvert fald ikke særlig tillidsskabende.

Til sidst vil jeg bare gerne spørge: Hvad er forskellen på uddeling af sprøjter og sundhedsrum, når uddeling af sprøjter juridisk vel egentlig er medvirkende til stofmisbrug? Politiet kan også stille sig op ved uddelingen af sprøjter og tage folk, og sprøjter må vel forventes at medføre handel plus indtagelse af stoffer. Hvad er forskellen?

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Hans Andersen talte om, at i stedet for at lave nogle sundhedsrum skulle vi have større fokus på det frivillige arbejde. Jeg er blevet lidt i tvivl, om det betyder, at Venstre sådan set ville støtte sundhedsrum.

Hvis vi sagde, at i stedet for at tage imod Københavns Kommunes tilbud om, at de vil betale for forsøget med et sådant sundhedsrum, var det en frivillig organisation, der sagde, at de mente, at det var væsentligt for at kunne udvikle deres frivillige arbejde, at de fik lov at lave sådan et forsøg.

Ville Venstre så være positivt indstillet, hvis det bare var en med en anden kasket, der stod for forsøget, og at det er det, at vi foreslår at give Københavns Kommune tilladelse til at lave forsøget, der er problemet for Venstre?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til hr. Kamal Qureshi, der spørger om det med sprøjter og fixerum. Hvis man kun havde det formål, at det skulle være skadereducerende, og at det var det eneste, vi arbejdede med i Danmark i forhold til stofmisbrugere, kunne man jo tale om det.

Men det skulle ikke gerne være det eneste formål, vi havde. Vi skulle også gerne være enige om at bekæmpe brugen af narkotika, og at det er balancen derimellem, man må se på.

Til fru Sophie Hæstorp Andersen, der spørger til de frivillige organisationer. Jeg tror på, at de frivillige organisationer kan være bedre til at opbygge tillid i forhold til stofmisbrugerne. Den tillid kan godt skabes og skabes jo i og for sig ikke kun ved at sætte et fixerum op, men skabes i den daglige dialog med stofmisbrugerne og